

Ögonen blå

Det började med ögonen, de där ögonen som lyser starkare än den finaste sommardag.

Ögonen som ser rakt in i mig och väcker känslor som sedan länge varit begravda, jag hade lagt dom i en kista och hissat ner den i hålet jag spenderat många år att gräva.

Det finns så många saker jag vill pröva nu, saker som verkat omöjligt, verkat som saker jag aldrig kunnat nå.

Kärleken som har gjort att mitt hjärta vuxit tre storlekar.

Det har öppnat mina ögon, så jag ser världen i ett nytt ljus, det är en ny värld jag ser.

Men även med all denna härlighet jag ser så ser jag även moln på himlen, moln fulla med rädsla och tvivel, men vad är moln utan silverkant, solens ljus bryter igenom molnets mörker.

Så jag är inte så rädd, jag känner mig oövervinnerlig med den här kärleken inom mig.

Jag vet inte vart mitt liv är påväg och jag vet att det här är bara början, men jag ser fram emot att upptäcka resten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dennis Karlsson med Poeter.se id #214245 innehar upphovsrätten